

Célban a vagyontörvény

Az Erdészeti Lapok októberi számának 318. oldalán hírt adtunk az állami vagyontörvényről szóló törvény elfogadásáról. A lapzárta után tudomásunkra jutott információk:

Az állami erdővagyon kezelését is alapjaiban érintő jogszabály a 2007. évi CVI. törvény, mely a Magyar Közlöny 121. számában jelent meg. A végrehajtásáról szóló rendelet a 254/2007. (X. 4.) Korm. rendelet az állami vagyonnal való gazdálkodásról, mely a Magyar Közlöny 132. számában olvasható. (Természetesen mindkét jogszabály hozzáférhető a MK honlapján is.)

Sólyom László köztársasági elnök 2007. október 10-én kelt határozatában – a miniszterelnök javaslatára – a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács elnökévé *dr. Nagy Jánost*, az Állami Privátizációs és Vagyonkezelő Zrt. Igazgatóságának elnökét, a Debreceni Egyetem prorektorát nevezte ki.

A köztársasági elnök a Tanács tagjává nevezte ki:

– *Baranyi Imrét*, az Eötvös Károly Közpolitikai Intézet Kht. Igazgatóját;

– *Erdei Tamást*, a Bankszövetség elnökét, a Magyar Külkereskedelmi Bank vezetőjét;

– *Markó Andreát*, a pénzügyi tárca szakállamtitkárát;

– *dr. Roóz Józsefet*, a Budapesti Gazdasági Főiskola volt rektorát;

– *Tátrai Miklóst*, a Pénzügyminisztérium államtitkárát (aki 2008. január 1-től az állami vagyon hasznosításáért felelős új csúcsszervezet, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. vezérigazgatói tisztjét is ellátja egyben); és

– *dr. Varga Gusztávot*, a Ganz Híd-, Daru- és Acélszerkezet Zrt. vezérigazgatóját.

Az alakuló ülésén a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács (Tanács) döntést hozott ügyrendjéről és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. megalakulásáig szóló döntési mechanizmusáról.

A Tanács az állami vagyontörvény 2007. évi CVI. törvény alapján, az abban meghatározott feladat és hatáskörrel, az állami vagyon feletti tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességének a Magyar Állam nevében való gyakorlására, továbbá az MNV Zrt. működésével kapcsolatos, a törvényben meghatározott jogok gyakorlására létrehozott, jogi személynek nem minősülő testület.

A Tanács a Magyar Államot megillető tulajdonosi jogok gyakorlását 2007. december hó 31. napjáig az ÁPV Zrt., a KVI, valamint az NFA útján látja el.

A folyó ügyeket december 31-ig az MNV Zrt.-be olvasztandó három szervezet vezetői – az ÁPV, illetve a Kincstári Vagyon Igazgatóság esetében a vezérigazgató, a Nemzeti Földalapkezelőnél pedig az elnök - vigyék tovább. Vagyis az ÁPV-igazgatóság, a KVI vagyonhasznosítási tanácsa, valamint az agrártárca bizonyos jogait mostantól a Tanács gyakorolja.

(Jogi Fórum online)

* * *

(A Tanács elnökének és tagjainak szakmai életútja a Jogi Fórum honlapján, a „Megalakult a nemzeti vagyongazdálkodási Tanács” c. cikkben olvasható.)

Az új állami vagyonkezelőt (a Nemzeti Vagyonkezelő Zrt-t) három szervezeti egységre osztják. Ezek élén egy-egy vezérigazgató-helyettes áll majd: a földügyeket *Benedek Fülöp*, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium jelenlegi szakállamtitkára; a céges portfóliót *Somkuti István*, az ÁPV Zrt. jelenlegi portfólió-kezelő vezérigazgató-helyettese, egyben az MNV Zrt. átmeneti időre (december 31-ig) kinevezett vezérigazgatója; az egyéb ingatlanügyeket pedig *Bodnár Terézia*, a KVI mostani vezérigazgató-helyettese irányítja majd.

(Világgazdaság)

A globális felmelegedés és a jövő fafajai

Az idei aszályos nyár sok tanulsággal szolgált számomra, ugyanakkor jó néhány téren el is bizonytalankodtam. Ezeket szeretném most az Erdészeti Lapok tisztelt olvasóival, erdész kollégáinkkal megosztani, bízva abban, hogy a témában jártasak, s magukat illetékesnek vallók reagálnak írásomra e lap hasábjain.

A globális felmelegedés egyre jobban foglalkoztatja szakmai közvéleményünket, ezt bizonyítja – többek között – az Erdészeti Lapokban megszaporodott cikkek, illetve polémiák tömege, de több szakmai (pl. MTA, OEE) rendezvény is. Meglátásom szerint e kérdést komolyan kell vennünk, ugyanakkor a jövőt illetően megfontoltan kell cselekednünk.

Az elmúlt időszakban tudósaink és kiváló gyakorlati szakembereink zöme azt állította vagy éppen sugallta, hogy a globális felmelegedéshez egyik legjobban alkalmazkodó fafaj az akác lesz. E kijelentések hátterét nem elemezném,

mert az sokrétű, az emocionálistól egészen a tudományosig. Illetve ez utóbbival van egy kis gondom, ugyanis pont a tudományos kijelentéseket megalapozó kísérletet hiányolom. S nemcsak az akác esetében, hanem a többi fafaj esetében is. Ugyanis az idei aszályos nyár cáfolja a fenti állításokat, a legnagyobb lombvesztés, a legerőteljesebb hervadás, levélbarnulás épp az akácnál volt megfigyelhető. A sík vidéken és a dombvidéken aggasztó képet mutatott e fafaj, de a hegységekben, különösen a délies kitétségekben is hasonló tüneteket produkált.

Ezek után önkéntelenül is fölvetődik a kérdés: valóban a jövő fafaja az akác? Valóban alkalmas lesz a globális felmelegedés bekövetkezése esetén arra, hogy a meglévő több mint 400 ezer hektár mellett egyéb állományaink egy részét ezzel a fafajjal váltsuk fel? Ezek a kérdések toltak fel bennem, ez a probléma nyomaszt már egy jó ideje. Megköszön-

ném, ha a hozzáértő kollégák segítenének a válaszadásban.

Végezetül inkább egy költői, mintsem szakmai kérdés: főfafajban vagy az erdő egészében kell gondolkodnunk, mert úgy vélem, hogy ez egyáltalán nem mindegy!

Baran Tibor
erdész

A lapot Magyarország legnagyobb
médiafigyelője, az

» **OBSERVER** «

OBSERVER BUDAPEST
MÉDIAFIGYELŐ KFT.

1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738

rendszeresen szemlézi